

Wspólne Stanowisko
regionalnych organizacji samorządowych
przyjęte na spotkaniu
Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Samorządowych(OPOS)
w Nowej Soli w dniu 29 października 2013 r.

w sprawie: **przedstawionego przez Prezydenta RP projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu.**

Na podstawie & 3 ust.2 pkt.1 Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Samorządowych zajmując stanowisko we wspólnych sprawach samorządów terytorialnych, zrzeszone organizacje oświadczają co następuje:

Przyjęcie projektu ustawy w zaproponowanym kształcie budzi obawy, że efektem ubocznym wejścia w życie i stosowania nowych przepisów będzie istotne ograniczenie, a wręcz zablokowanie procesu inwestycyjnego, stanowiącego o rozwoju gospodarczym gmin, regionów i całego kraju. W szczególności, takie obawy dotyczą możliwości lokalizacji zabudowy przemysłowej. Jak wynika z zaproponowanych regulacji, o lokalizacji tego rodzaju zabudowy praktycznie nie będzie decydować gmina, a władze województwa.

Zaprojektowane w ten sposób przepisy, nie wpisują się w konstytucyjną zasadę pomocniczości, uderzają w samorządność gmin i ograniczają ich władztwo planistyczne, w rezultacie mogą zahamować rozwój energetyki wiatrowej w Polsce.

Duże kontrowersje budzi przedstawiony w projekcie ustawy zbiór przepisów przejściowych, bardzo ograniczony, w niezadawalającym stopniu uwzględniający i regulujący zastane stany prawne i zagadnienia mogące powstać w chwili jego wejścia w życie. Konstrukcja przepisów przejściowych w obecnym brzmieniu może w przyszłości wywierać negatywny wpływ nie tylko na realizację inwestycji znajdujących się na wczesnym etapie planowania bądź wydawania decyzji lokalizacyjnych, środowiskowych lecz również na inwestycje będące w trakcie realizacji, czy nawet na te już istniejące. Z proponowanych przepisów wynika, że mogą wystąpić sytuacje, w których inwestor rozpocznie proces inwestycyjny na obszarze objętym planem

miejscowym umożliwiającym lokalizację np. elektrowni wiatrowej i nie będzie mógł zrealizować zaplanowanej inwestycji.

Dodatkowo, ograniczenia w zabudowie wprowadzone na drodze zasad urbanistycznych mogą negatywnie oddziaływać na obiekty już istniejące.

Słabym punktem projektu ustawy, przemawiającym za jej nie przyjmowaniem w obecnym kształcie, jest kwestia nieuzasadnionego zawężenia kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskania odszkodowania wówczas, gdy w związku z wejściem w życie urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone.

Kolejnym istotnym mankamentem projektu ustawy jest jej sprzeczność z art. 167 ust. 4 Konstytucji RP. W omawianym przepisie Konstytucja stanowi, że zmiany w zakresie zadań i kompetencji jednostek samorządu terytorialnego następują wraz z odpowiednimi zmianami w podziale dochodów publicznych.

Następną kwestią budzącą wątpliwości jest zapis uzależniający możliwość określania i w konsekwencji pobierania opłat związanych z nośnikami reklamowymi od uchwalenia odrębnych zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń w danym obszarze. Nałożenie takiego warunku nie wydaje się zasadne, skoro powyższe kwestie mogą być przedmiotem regulacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, uchwalanych na podstawie obecnie obowiązujących przepisów.

Kierując się zasadą pomocniczości i potrzebą uniknięcia nadregulacji prawa, i zachowania władztwa planistycznego gmin przed wprowadzeniem nowych bytów prawnych rozważyć należy możliwość udoskonalenia i optymalnego wykorzystania instrumentów prawnych już istniejących, służących ochronie krajobrazu. W szczególności dotyczy to opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego.